

PRĘŻYNA (1) *sb f*

a jasne.

[*sg N* prężyna. *◇ A* prężynę. *◇ L* prężynie.] *◇ pl A* prężyny.

Sł stp brak, Cn s.v. sprężyna, Linde bez cytatu.

Zgięty w pałąk pręt żelazny lub drewniany, który po uwolnieniu końca gwałtownie się prostuje; ferrum vel lignum in contrarium tendens, flexui renitens Cn: Miewáli też [starzy walecznicy] Rompheas, Cathapultas, s których theż łtrzeláli łzypy/ przypráwuiąc prężyny że łtały [lege: ze stali (?)]. BielSpr 61v.

a. [*Rodzaj siideł: z drugiey zász łtrony poštáwić ábo ze krzá zgiąć mocną prężynę ábo łchwył Cresc 1571 631; á ták on łchwył áłbo prężyná łidłem ptaká zá łzyię ábo zá nogę pochwyłiwszy wzgóř podniešie. Cresc 1571 632, 632; Doštániefz go [głuszca] też tám pod tym igrzyłkiem łidłámi rozmáitymi [...]/ tedy potrzebá poczynić mieyfcá gołe gdzieby miał poštáwiác ponoże ábo prężyny/ áłbo iákiefz infze przypráwy. CygMysł A2v.*]

ALKa